106

R 106/M

Moniuszko Stanisław

Powrót wiosny, pieśń, tekst Gustaw Zieliński. Głos fortepian.

Partytura

Autograf. [przed 1868]

TOWARZYSTWO MUZYCZNE SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI
106
201 inw

21.

Pannie Emilji Motlochowiczównie:

Powrót wiosny.

(: poezya Gustawa Zielińskiego :)

Allegretto.

Słońce się z mglistych o-trza-sa chmur. Z dolin i gór zi-mowe śnieżne
I znów na ziemię po-wra-ca raj. Pola i gaj napełnia nó-ta
Skowronek wzbił się w powietrz-ny szlak. Miły to ptak, gdy na skrzy-deł kach
O gdyby ser-ce tak mo-gło żyć! tak słodko żyć! z marzeń u-więdłych,

spada o-kry-cie: jasnym po-łys-kiem śrebrzą się wo-dy, w so-nie przyro-dy tchnie
jakaś ła-dość-na, kwiat swe ta-ją-ce zrzu-ca o-słon-ki, wo-nią tchną łą-ki: to
zawieszon śpie-wa, i ca-ły u-rok rozkwit-łej wiosny. Ty w swój śpiew ni-ski-ny prze
Z u-czuć za-wo-du po bu-rzach ży-cia znów się o-cu-cić, Kochać i nó-cić jak

cre-scen-do

ra-. -lent.

f

Chłopięcy

Ty wio-sen-na! wio-sen-na! wio-sen-na! z nie-ba

a tempo.

f. f.

pp. f.

Stanisław Moniuszko.

21

TOWARZYSTWO MUZYCZNE SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI

A 237 3 106 201 mw

A 13811

Pannie Emilji Motockowiee:

21.

Powrót wiosny.

(: poezya Gustawa Zielińskiego :)

Allegretto.

Słońce się z mglistych o-trząsa chmur. Z dolin i gór zi-mowe śnieżne
I znów na ziemię po-wra-ca raj. Pola i gaj napełnia nó-ta
Skowronek wzbił się w powietrz-ny szlak. Miły to ptak, gdy na skrzy-dełkach
O gdyby ser-ce tak mo-gło żyć! tak słodko żyć! z marzeń u-więdłych,

spada o-kry-cie: jasnym po-łys-kiem srebrzą się wo-dy, w so-nie przyro-dy tchnie
jakaś ła-dość-na, kwiat swe ta-ją-ce zrzu-ca o-słon-ki, wo-nią tchną łą-ki: to
zawieszon śpie-wa, i ca-ły u-rok rozkwit-łej wiosny w swój śpiew ni-ży-ny prze
Z a-czuć za-wo-du po bu-rzach życia znów się o-cu-cić, Kochać i nó-cić jak

cre-scen-do

rall. lent.

a tempo.

życie.
wios-na!
le-wa.
z mso-

f.

pp.

Stanisław Moniuszko.

Autograf

W/90r